

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 października 2018 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Bożena Oblińska

w obecności oskarżyciela Prokuratora Małgorzaty Horoszko – Chojnackiej

po rozpoznaniu dnia 06 lutego 2018 r. , 20 marca 2018 r., 15 maja 2018 r. , 06 sierpnia 2018 r. i 22 października 2018 r. na rozprawie w L. sprawy,

Z. K. (1) , s. Z. i W. z d. S. , ur. (...) w N.,

oskarżonego o to, że :

1. W dniu 24 września 2017 roku w L. woj. (...) , działając wspólnie i w porozumieniu z nieustalona osobą dokonał czynnej napaści na funkcjonariuszy Policji mł. asp. Ł. D. i sierż. szt. P. S. w ten sposób, że rzucał w nich szklanymi butelkami podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa za które już był skazywany

tj. o czyn z art. 223 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

2. W dniu 24 września 2017 roku w L. woj. (...) groził mł. asp. Ł. D. popełnieniem przestępstwa poprzez pozbawienie go życia i zdrowia, przy czym groźba ta wzbudziła w pokrzywdzonym uzasadnioną obawę iż zostanie spełniona , przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa za które już był skazywany

tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

3. W dniu 24 września 2017 roku w L. woj. (...) groził sierż. sztab. P. S. popełnieniem przestępstwa poprzez pozbawienie go życia i zdrowia, przy czym groźba ta wzbudziła w pokrzywdzonym uzasadnioną obawę iż zostanie spełniona przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa za które już był skazywany

tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

1. Oskarżonego Z. K. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. 1 zarzutów i za to na podstawie art 223 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. skazuje , zaś na podstawie art. 223 § 1 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

2. Oskarżonego Z. K. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. 2 zarzutów i za to na podstawie art 190 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. skazuje , zaś na podstawie art. 190 § 1 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

3. Oskarżonego Z. K. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. 3 zarzutów i za to na podstawie art 190 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. skazuje , zaś na podstawie art. 190 § 1 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
4. Na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego Z. K. (1) karę łączną biorąc za podstawę kary pozbawienia wolności orzeczone w punkcie 1, 2 i 3 wyroku i wymierza oskarżonemu Z. K. (1) karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;
5. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej w punkcie 4 wyroku łącznej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu Z. K. (1) okres tymczasowego aresztowania od dnia 25.09.2017 r. godz. 00:05 do dnia 19.12.2017 r. godz. 00:05 ;
6. Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. zasądza od Skarbu Państwa- Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz adwokata E. J. kwotę 929,88 zł (dziewięćset dwadzieścia dziewięć złotych osiemdziesiąt osiem groszy) tytułem nie opłaconej przez oskarżonego Z. K. (1) pomocy prawnej za obronę udzieloną z urzędu;
7. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego Z. K. (1) w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 1086/17

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24 września 2017 r. z polecenia oficera dyżurnego KPP w L. około godz. 23.40 funkcjonariusze Policji z KPP w L. mł. asp. Ł. D. i sierż. szt. P. S. pełniący służbę po cywilnemu w nieoznakowanym radiowozie udali się na ulicę (...) w L. gdzie miało dojść do zakłócenia ciszy nocnej . Po przybyciu na miejsce interwencji L. mł. asp. Ł. D. i sierż. szt. P. S. zobaczyli grupę około 10 osób głośno się zachowujących , śpiewających przyśpiewki kibicowskie i wykrzykujących wulgaryzmy : „ (...) Polonię” , „(...) Policję” , „zawsze i wszędzie Policja (...) będzie” . Gdy mł. asp. Ł. D. i sierż. szt. P. S. zbliżyli się do tej grupy osób jedna z nich stwierdziła żeby osoby będące w tej grupie „ zamknęły się , bo idą psy” . Po podejściu do tej grupy mł. asp. Ł. D. i sierż. szt. P. S. poinformowali znajdujące się tam osoby że są policjantami , legitymacje i wezwali ich do zachowania zgodnego z prawem . Jednak to nie przyniosło rezultatu i osoby te w dalszym ciągu zachowywały się głośno Wtedy znajdujący się w tej grupie osób znany mł. asp. Ł. D. i sierż. szt. P. S. z wcześniejszych interwencji oskarżony Z. K. (1) krzyknął do nich „ co ty k... będziesz mi mówił co mam robić , bujaj się stąd” . Po tych słowach oskarżony Z. K. (1) powiedział do stojącego obok niego nieustalonego dotyczącego mężczyzny „dawaj idziemy z k... zajebimy ich”. Następnie oskarżony Z. K. (1) rzucił trzymaną w ręku butelką w mł. asp. Ł. D. i trafił go w górną część lewego uda . Po czym oskarżony Z. K. (1) podniósł z ziemi następną butelkę po piwie i ponownie rzucił nią w mł. asp. Ł. D. trafiając go w kolano (k. 33-35) . Następnie również stojący obok oskarżonego Z. K. (1) nieustalony dotychczas mężczyzna działając wspólnie i w porozumieniu z oskarżonym zaczął rzucać w mł. asp. Ł. D. i sierż. szt. P. S. butelkami po piwie . Zrzucone przez oskarżonego Z. K. (1) i tego drugiego nieustalonego mężczyznę butelki po piwie trafiły mł. asp. Ł. D. w okolice łopatki , a sierż. szt. P. S. trzy razy w nogę (k. 42-45) . Wobec agresywnego zachowania oskarżonego Z. K. (1) i drugiego nieustalonego mężczyzny mł. asp. Ł. D. skontaktował się przez radiostację z oficerem dyżurnym KPP w L. i poprosił o przysłanie posiłków . Następnie oskarżony Z. K. (1) z tym drugim nieustalonym mężczyzną zaczęli biec w kierunku mł. asp. Ł. D. i sierż. szt. P. S. i podzegli również inne osoby z tej grupy do ataku na nich. Oskarżony Z. K. (1) krzychał w ich kierunku mł. asp. Ł. D. i sierż. szt. P. S.: „jedziemy z k... , dawać rozjebimy ich” . Wtedy mł. asp. Ł. D. i sierż. szt. P. S. użyli wobec atakujących ich mężczyzn pałek służbowych i gazu pieprzowego . Po użyciu tych środków przymusu bezpośredniego oskarżony Z. K. (1) oraz tej drugi nieustalony mężczyzną rozdzielili się i zaczęli uciekać z miejsca zdarzenia . Mł. asp. Ł. D. i sierż. szt. P. S. udali się w pościg za oskarżonym Z. K. (1) który został zatrzymany u zbiegu ul. (...). (...) . Oskarżony Z. K. (1) przewieziony

do KPP w L. gdzie został przebadany na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu wynik I badania wykonanego w dniu 25 września 2017 r. o godz. 0:12 0,82 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu , wynik II badania wykonanego w dniu 25 września 2017 r. o godz. 0:25 0,84 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu (k. 4) . Ponadto w dniu 23 września 2017 r. oskarżony Z. K. (1) zażył znaczną ilość amfetaminy (k. 330) .

Wyrokiem łącznym z dnia 10 lipca 2012 r. sygn. akt. II K 414/12 Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny wymierzył oskarżonemu Z. K. (1) karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności za czyny z art. 222 § 1 k.k. w zb. z art. 224 § 1 i 3 k.k. , z art. 190 § 1 k.k. , z art. 226 § 1 k.k. i inne (k. 159-160) . Oskarżony Z. K. (1) karę pozbawienia wolności orzeczoną tym wyrokiem odbył 23 w okresie od 19.04.2008 r. do 12.05.2008 r. i w okresie od 16.04.2013 r. do 19.09.2016 r. (k. 161-162) .

Z. K. (1) ma ukończone 39 lat , jest kawalerem , ma nie nikogo na utrzymaniu , obecnie odbywa karę pozbawienia wolności , był wielokrotnie karany (k. 354-355) , nie leczy się odwykowo i psychiatrycznie . Z opinii sądowno psychiatrycznej sporządzonej przez biegłych lekarzy psychiatrów w dniu 27 września 2018 r. wynika iż u Z. K. (1) nie stwierdzono choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego. Rozpoznano u niego używanie szkodliwe alkoholu i amfetaminy . Ten stan psychiczny oskarżonego Z. K. (1) odnośnie zarzucanych mu czynów nie znosił ani nie ograniczał jego zdolności rozpoznawania znaczenia czynów i zdolności pokierowania swoim postępowaniem. Aktualny stan zdrowia psychicznego oskarżonego pozwala na jego udział w czynnościach procesowych (poczytalność nie budzi wątpliwości) oraz na samodzielną i rozsądną obronę (k. 346-348) .

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów, częściowo wyjaśnień oskarżonego Z. K. (1) (k. 50-51 , k. 57 , k. 64-65 , k. 124 240- 241 i k. 244) , zeznań świadków Ł. D. (k. 8-9 , k. 31 i k. 241-243) , P. S. (k. 13 - 14 , k. 40 i k. 242-244) i M. K. (k. 87 i k. 243) , dokumentów w postaci : notatki urzędowej (k. 1-2, k. 24-25) , protokołu zatrzymania osoby (k. 3) , protokołu badania urządzeniem kontrolno- pomiarowym (k. 4) , protokołu oględzin k. 6-7, k. 42-43 , k. 72-73) , stwierdzenia tożsamości (k. 23) , karty karnej k. 27-28, k. 70, k. 268-269, k. 354-355) , dokumentacji fotograficznej (k. 35-36, k. 44-45) , odpisu wyroku łącznego (k. 159-160) , informacji z systemu NOE SAD (k. 161-162) , zawiadomienia o wykonywaniu kary wobec tymczasowo aresztowanego (k. 230) , pisma z KPP w L. (k. 278, k. 279, k. 264) , opinii sądowno- psychologicznej (k. 317-320) , opinii sądowno- psychiatrycznej (k. 346-348) oraz częściowo zeznań świadków : P. C. (k. 37 v i k. 245 -246) , P. R. (k. 74v i k. 247-248) , A. Z. (k. 46-47 i k. 246- 247) i M. O. (k. 305-306) .

Z. K. (1) stanął pod zarzutami , iż :

1. W dniu 24 września 2017 roku w L. woj. (...) , działając wspólnie i w porozumieniu z nieustalona osobą dokonał czynnej napaści na funkcjonariuszy Policji mł. asp. Ł. D. i sierż. szt. P. S. w ten sposób, że rzucał w nich szklanymi butelkami podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa za które już był skazywany to jest popełnienia czynu z art. 223 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

2. W dniu 24 września 2017 roku w L. woj. (...) groził mł. asp. Ł. D. popełnieniem przestępstwa poprzez pozbawienie go życia i zdrowia, przy czym groźba ta wzbudziła w pokrzywdzonym uzasadnioną obawę iż zostanie spełniona , przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa za które już był skazywany to jest popełnienia czynu z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

3. W dniu 24 września 2017 roku w L. woj. (...) groził sierż. sztab. P. S. popełnieniem przestępstwa poprzez pozbawienie go życia i zdrowia, przy czym groźba ta wzbudziła w pokrzywdzonym uzasadnioną obawę iż zostanie spełniona przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa za które już był skazywany to jest popełnienia czynu z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. .

Oskarżony Z. K. (1) w postępowaniu przygotowawczym i na rozprawie przed Sądem nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów . Oskarżony Z. K. (1) w postępowaniu przygotowawczym podczas pierwszego przesłuchania wyjaśnił iż stał w grupie około 10-15 osób w okolicy rondka przy ul. (...) . Część z tych osób w tym on spożywało alkohol w postaci piwa i głośno się zachowywało . W pewnym momencie do ich grupy podeszło dwóch mężczyzn , jak się okazało byli to policjanci i zaczęli mówić coś na temat tych przyspiewek . Osoby te zaczęły używać gazu pieprzowego , a on zapytał „ich co robicie” i dostał tym gazem w twarz . Wtedy odwrócił się do nich i powiedział ponownie zapytał „ co robicie” . Z dalszych wyjaśnień oskarżonego Z. K. (1) wynika iż widząc iż jeden z tych mężczyzn chce go ponownie spryskać gazem rzucił trzymaną w ręku butelkę z piwem chcąc zasłonić twarz przed gazem. Oskarżony Z. K. (1) stwierdził iż on nie miał na celu uderzenia policjanta tą butelką i chciał ją tylko odrzucić i nie widział by ktoś jeszcze rzucał butelkami w policjantów. Następnie oskarżony Z. K. (1) opisał przebieg swojego zatrzymania przez policjantów (k. 50-51 , k. 57) . Natomiast podczas posiedzenia w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania oskarżony Z. K. (1) wyjaśnił odmiennie niż w swoich wcześniejszych wyjaśnieniach i stwierdził sam rzucił butelką . Zrobił to by zasłonić się przed gazem (k. 64-65) . Podczas ostatniego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym oskarżony Z. K. (1) opisał szczegóły swojego zatrzymania przez policję w sposób odmienny niż podczas pierwszego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym (k. 124) . Natomiast na rozprawie przed Sądem oskarżony Z. K. (1) w swoich wyjaśnieniach ponownie odmiennie niż wcześniej opisał przebieg tego zdarzenia . Oskarżony Z. K. (1) wskazał iż gdy stali w grupie i śpiewali przyspiewki kibicowskie w grupę tą „wbilo się” dwóch mężczyzn którzy powiedzieli „co wy k... śpiewacie” i zaczęli bić obecne tam osoby pałkami i psikać je gazem . On widząc iż jego koleżanka dostała gazem krzyknął do jednego z tych mężczyzn żeby przestał , wtedy z odległości 4 metrów został spryskany gazem w twarz . Wtedy ponownie zwrócił się do tego mężczyzn słowami „co robisz” ale ponownie został spryskany gazem , dlatego chcąc osłonić twarz upuścił trzymaną w ręku butelkę z piwem która upadła pod jego nogi pół metra od niego . Następnie zaczął się oddalać z tego miejsca (k. 240- 241 i k. 244) .

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego Z. K. (1) w niewielkiej części w której stwierdził iż tego dnia na ul. (...) będąc w grupie około 10 osób spożywał alkohol w postaci piwa oraz że ta grupa zachowywała się głośno . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego są jasne , dokładne i korespondują z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza z zeznaniami świadków : Ł. D. (k. 8-9 , k. 31 i k. 241-243) , P. S. (k. 13 - 14 , k. 40 i k. 242-244) i M. K. (k. 87 i k. 243) .

Sąd nie dał wiary natomiast w pozostałym zakresie wyjaśnieniom oskarżonego Z. K. (1) . Wyjaśnienia oskarżonego Z. K. (1) w tym zakresie są niejasne , wewnętrznie sprzeczne i nielogiczne . Przedstawiona przez oskarżonego Z. K. (1) w jego wyjaśnieniach wersja wydarzeń stanowi przyjętą przez oskarżonego linię obrony która ma na celu uwolnienie od odpowiedzialności za popełnione czyny , która nie znalazła jednak potwierdzenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Na wstępie należy podnieść iż oskarżony Z. K. (1) podczas każdego z przesłuchań przedstawiał odmienną wersję przebiegu tego zdarzenia odnośnie swojego zachowania się podczas tej interwencji policji . Początkowo oskarżony Z. K. (1) twierdził iż ci policjanci zaatakowali go i grupę stojących z nim osób tylko gazem pieprzowym i on został dwa razy spryskany oraz przyznał iż rzucił butelką , jednak nie miał na celu trafić tą butelką w policjanta (k. 50-51) . Następnie podczas kolejnego przesłuchania stwierdził iż sam rzucił butelką żeby zasłonić się przed gazem (k. 64-65) . Natomiast podczas rozprawy przed Sądem oskarżony Z. K. (1) stwierdził iż mężczyźni ci zaatakowali grupę osób w której stał pałkami i gazem pieprzowym . On sam został dwa razy spryskany gazem , pierwszy raz z odległości 4 metrów , zaś butelką odrzucił pod swoje nogi na odległość pół metra by zasłonić twarz przed gazem (k. 240-241) . Należy wskazać iż z pierwszych wyjaśnień oskarżonego Z. K. (1) wynika wprost iż rzucił on butelką w stronę interwenujących policjantów i jednego z nich trafił oraz że doskonale zdawał sobie sprawę iż ci interwenujący mężczyźni to policjanci . Ponadto należy stwierdzić iż zasięg policyjnego miotacza gazu to do 4 m wątpliwym jest więc by oskarżony jak stwierdził na rozprawie przed Sądem w tak wielkim zamieszaniu w grupie kilku osób został z odległości 4 metrów trafiony gazem w twarz. Ponadto należy wskazać iż z protokołów w oględzin miejsca zdarzenia wynika iż na miejscu zaleziono kilka całych i rozbitych butelek po piwie , które były porzucane po całym miejscu zdarzenia (k. 6-7 i k. 72-73) . Ponadto z protokołu oględzin wraz dokumentacją fotograficzną pokrzywdzonego P. S. wynika iż na śródstopiu i na obu rękach posiada on ślady od uderzeń butelką (k. 42-45) , zaś z protokołu oględzin Ł. D. wraz z dokumentacją fotograficzną wynika iż na udzie posiada on ślady od uderzeń butelką

(k. 33-35) . Dodatkowo należy wskazać iż z zeznań świadków Ł. D. (k. 8-9 , k. 31 i k. 241-243) i P. S. (k. 13 - 14 , k. 40 i k. 242-244) wynika jakie było zachowanie oskarżonego Z. K. (1) na miejscu zdarzenia oraz jakie groźby wobec nich wypowiadał i z czym to było związane . Należy wskazać iż wątpliwym jest by dwóch policjantów zaatakowało grupę 10 pijanych i agresywnych kibiców piłkarskich .

Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość wyjaśnień oskarżonego Z. K. (1) w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary .

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków: Ł. D., P. S. i M. K. jako jasnym dokładnym , spójnym i logicznym.

Z zeznań świadków Ł. D. (k. 8-9 , k. 31 i k. 241-243) i P. S. (k. 13 -14 , k. 40 i k. 242-244) funkcjonariuszy policji z KPP w L. iż w dniu 24 września 2017 r. z polecenia oficera dyżurnego KPP w L. około godz. 23.40 udali się na ulicę (...) w L. gdzie miało dojść do zakłócenia ciszy nocnej . Po przybyciu na miejsce interwencji zobaczyli grupę około 10 osób głośno się zachowujących , śpiewających i wykrzykujących wulgaryzmy : (...) , (...) , „zawsze i wszędzie Policja (...) będzie” . Gdy zbliżyli się do grupy tych osób jedna z nich stwierdziła żeby osoby będące w tej grupie „ zamknęły się , bo idą psy” . Z dalszych zeznań świadków Ł. D. i P. S. wynika iż po podejściu do tej grupy poinformowali znajdujące się tą osoby że są policjantami , okazali legitymacje i wezwali ich do zachowania zgodnego z prawem . Wtedy znajdujący się w tej grupie osób znany im z wcześniejszych interwencji oskarżony Z. K. (1) do nich „ co ty k... będziesz mi mówił co mam robić , bujaj się stąd” . Po tych słowach oskarżony Z. K. (1) powiedział do stojącego obok niego kolegi „dawaj idziemy z k... zajebimy ich” . Następnie oskarżony Z. K. (1) rzucił trzymaną w ręku butelką w Ł. D. i trafił go w górną część lewego uda . Po czym oskarżony Z. K. (1) podniósł z ziemi następną butelkę po piwie i ponownie rzucił nią w Ł. D. i trafił go w kolano. Z dalszych zeznań świadków Ł. D. i P. S. wynika iż również stojący obok oskarżonego Z. K. (1) mężczyzna w wieku około 40 lat zaczął rzucać w nich butelkami po piwie . Rzucane przez oskarżonego Z. K. (1) i tego drugiego mężczyznę butelki trafiły Ł. D. w okolice łopatki , a P. S. trzy razy w nogę . W tym czasie Ł. D. wezwał przez radiostację posiłki . Następnie oskarżony Z. K. (1) z tym drugim mężczyzną zaczęli biec w ich kierunku i podżegali inne osoby do ataku na nich. Oskarżony Z. K. (1) krzyczał w ich kierunku : „jedziemy z k... , dawać rozjebimy ich” . Wtedy użyli wobec atakujących ich mężczyzn pałek służbowych i gazu pieprzowego .Z dalszych zeznań świadków Ł. D. i P. S. wynika w jakich okolicznościach i gdzie został zatrzymany oskarżony Z. K. (1) .

Natomiast z zeznań świadka M. K. wynika w jakich okolicznościach w dniu 24 września 2017 r. w godzinach wieczornych wezwał na interwencję policję wobec zakłócania ciszy nocnej przez grupę osoby znajdujących się w okolicy bloku przy ul. (...) . Z zeznań tego świadka wynika iż obserwował te osoby z okna swojego mieszkania . Osoby te krzyczały , machały butelkami , nie wie czy nimi rzucały ale pewno tak bo słyszał dźwięk tłuczonego szkła . W pewnym momencie osoby te się rozbiegły (k. 87 i k. 243) .

Należy wskazać iż zeznania świadków Ł. D. , P. S. i M. K. opisujące przebieg tej interwencji ściśle ze sobą korespondują .

Fakt, że wymienieni wyżej świadkowie precyzyjnie określają zakres swojej wiedzy na temat zdarzeń, w zakresie których Sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków, świadczy zdaniem Sądu o braku skłonności do konfabulacji i dążeniu do rzetelnego przedstawienia przebiegu wydarzeń. Zeznania świadków są jasne , dokładne i korespondują z całością materiału dowodowego zebranego w sprawie.

Z zeznań świadka P. C. wynika iż tego dnia był w grupie osób znajdujących się w okolicy bloku nr (...) przy ul. (...) . Jednak nie stał bezpośrednio w tej grupie tylko kawalek dalej i rozmawiał z koleżanką . Osoby znajdujące się w tej grupie zachowywały się głośno i śpiewały przyspiewki kibicowskie . W pewnym momencie zobaczył że dwóch mężczyzn używa gazu i tomf , jednak nie wdział przebiegu całego tego zdarzenia (k. 37 v , k. 245-246) .

Świadek A. Z. zeznał iż była na miejscu zdarzenia w grupie tych osób w okolicy bloku nr (...) przy ul. (...) . Osoby te rozmawiały , śmiały się , a na trawie leżały butelki po piwie . Gdy był pochylony bo układał rzeczy w plecaku podszedł do tej grupy mężczyzn z pałką oraz gazem i nic nie mówiąc psyknął gazem Ł. G. . Następnie wszyscy się rozbiegli .

Ponadto na rozprawie przed Sądem świadek A. Z. stwierdził iż w zasadzie nie widział tego zdarzenia bo wtedy układał rzeczy w swoim plecaku (k. 46-47 i k. 246-247) .

Świadek P. R. w swoich zeznaniach w postępowaniu przygotowawczym stwierdziła iż znajdowała się w grupie osób stojących na ul. (...) w okolicy bloku (...), która rzeczywiście zachowywała się głośno . W pewnym momencie podeszło do nich dwóch mężczyzn do których oskarżony Z. K. (1) powiedział żeby „spier...” . Następnie jeden z tych mężczyzn spryskał ją i jej kolegę gazem . Co zdenerwowało oskarżonego Z. K. (1) który być może powiedział coś tym mężczyzną . Następnie wszyscy się rozbiegli (k. 74) . Natomiast na rozprawie przed Sądem świadek P. R. odmiennie co do istotnych szczegółów opisała przebieg tego zdarzenia . Świadek P. R. wskazała iż podeszli do nich dwaj mężczyźni i od razu zaczęli psikać gazem . Po tym jak jeden z tych mężczyzn posikał jej kolegę gazem zwrócił się do oskarżonego Z. K. (1) który stał przy niej co k.. śpiewacie a następnie spryskał ją gazem. Z zeznań tego świadka wynika iż podczas tego zdarzenia oskarżony nie miał w ręku butelki i nią nie rzucał (k. 247-248) .

Z zeznań świadka K. S. wynika iż w dniu 24 września 2017 r. gdy wieczorem wracał do swojego miejsca zamieszkania na ul. (...) w L. zobaczył jak grupa jego znajomych jest atakowana przez dwóch mężczyzn za pomocą gazu . Mężczyźni ci mieli też w ręku pałki . W grupie tej byli między innymi oskarżony Z. K. (1) oraz M. O. . Dodatkowo na rozprawie przed Sądem świadek K. S. przyznał iż nie widział całego tego zdarzenia i tego dnia na uszach miał słuchawki (k. 77-78 i k. 248-249) .

Z zeznań świadka M. C. wynika iż wieczorem w dniu 24 września 2017 r. była w grupie osób znajdujących się w okolicy bloku przy ul. (...) . Jednak wtedy rozmawiała z kolegą i nie zwracała uwagi na to się dzieje . Zobaczyła tylko jak jej koleżanka P. R. została psiknięta gazem . Widziała również że oskarżony został psiknięty gazem i zasłania twarz ręką oraz upuszcza butelkę po piwie . Ci mężczyźni którzy ich zaatakowali nie mówili (k. 286 - 287) .

Z zeznań świadka M. O. złożonych w postępowaniu przygotowawczym w sprawie (...) wynika iż w dniu 24 sierpnia 2017 roku wieczorem gdy wracał do miejsca zamieszkania na rogu bloku przy ul. (...) i ogrodzenia jednostki wojskowej został uderzony w tył głowy a następnie psiknięty gazem w twarz . Gdy zasłonił twarz został uderzony twardym narzędziem w okolice nadgarstka (k. 305-306) . Natomiast będąc przesłuchany na rozprawie przed Sądem świadek M. O. stwierdził iż w dniu 24 września 2017 roku w godzinach wieczornych po odprowadzeniu dziewczyny wracał do grupy znajomych znajdujących się w okolicy bloku (...) przy ul. (...) . Nie widział jednak ataku na tą grupę i jak zachowuje się oskarżony Z. K. (1) . Gdy podeszedł do tej grupy wybiegła do niego osoba która spryskała go gazem i która go pobiła pałką i złamała rękę (k. 287-288 i k. 308-309) . Należy wskazać iż z opinii biegłej T. C. uczestniczącej w przesłuchaniu świadka M. O. (świadek jest osoba chora na schizofrenie) wynika iż świadek wykazuje się prawidłowymi zdolnościami dokonywania i odtwarzania spostrzeżeń . Z dużym prawdopodobieństwem wykazał się skłonnością do konfabulacji składając zeznania w trakcie rozprawy (k. 317-320) .

Z zeznań świadka Ł. G. wynika iż w dniu 24 września 2017 r. był w grupie osób które przebywały przy rondku w okolicy bloku nr (...) przy ul. (...) . W jego ocenie grupa ta zachowywała się „ciutkę głośniej” nie było żadnych śpiewów i wrzasków . W pewnym momencie ktoś do niego podbiegł i został zagazowany . Nie słyszał by te osoby coś wcześniej mówiły. W grupie tej był M. O. ale nie wie czy gdzieś nie odchodził (k. 288) .

Natomiast z zeznań świadka Ł. K. (1) wynika iż w dniu 24 września 2017 r. był w grupie osób które przebywały przy rondku w okolicy bloku nr (...) przy ul. (...) jednak dołączył do tej grupy trochę później. W pewnym momencie grupę tą zaatakowali gazem dwaj mężczyźni . Ci mężczyźni nie wcześniej nie mówili. Świadek stwierdził iż nie widział co podczas tego zdarzenia robił oskarżony Z. K. (1) .

Na wiarę zasługuje niewielka część zeznań świadków P. C. i P. R. z której wynika iż grupa ta zachowała się głośno i śpiewała przyspiewki kibicowskie obrażające policję oraz zeznania świadka A. Z. z których wynika iż przed samym zdarzeniem na miejscu gdzie stała ta grupa w trawie leżały butelki po piwie . Na wiarę zasługują również zeznania świadka M. O. złożone w postępowaniu przygotowawczym w sprawie (...) (k. 305-306) .

W tym zakresie zeznania świadków P. C. , P. R. , A. Z. i M. O. są jasne , dokładne , spójne , logiczne i korespondują z całością zebranego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza zeznaniami świadków Ł. D. (k. 8-9 , k. 31 i k. 241-243) , P. S. (k. 13 - 14 , k. 40 i k. 242-244) i M. K. (k. 87 i k. 243) i dokumentacją w postaci : protokołu oględzin miejsca (k. 6-7 i k. 72-73) .

Nie zasługuje na wiarę natomiast pozostała część zeznań świadka P. C. , P. R. , A. Z. i M. O. oraz całość zeznań świadków Ł. G. , Ł. K. (1) , M. C. i K. S.. W tym zakresie zeznania tych świadków są nie jasne , wewnętrznie sprzeczne i nakierowania pomniejszenie odpowiedzialności oskarżonego Z. K. (1) za popełnione przez niego czyny .

Na wstępie oceniając zeznania tych świadków w zakresie jakim Sąd nie dał im wiarę należy podnieść i pozostają one nawet w sprzeczności z wyjaśnieniami oskarżonego Z. K. (1) opisującymi przebieg tego zdarzenia . Ponadto należy też wskazać iż każdy z tych świadków odmiennie co do istotnych szczegółów opisuje przebieg tego zdarzenia . Ponadto zeznania tych świadków pozostawaj sprzeczności z zeznaniami świadków Ł. D. (k. 8-9 , k. 31 i k. 241-243) , P. S. (k. 13 - 14 , k. 40 i k. 242-244) i M. K. (k. 87 i k. 243) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę i dokumentacją w postaci : protokołu oględzin miejsca (k. 6-7 i k. 72-73) , protokołu oględzin osoby wraz z dokumentacją fotograficzną (k. 33-35 i k. 42-45) . Należy zauważyć iż z dokumentów w postaci protokołu oględzin miejsca (k. 6-7 i k. 72-73) , protokołu oględzin osoby wraz z dokumentacją fotograficzną (k. 33-35 i k. 42-45) wynika iż pokrzywdzeni funkcjonariusze Policji Ł. D. i P. S. doznali obrażeń ciała w wyniku rzucania w nich butelkami przez oskarżonego Z. K. (1) działającego wspólnie i w porozumieniu z nieustalonym dotychczas mężczyzną . Ponadto należy zauważyć iż w swoich zeznaniach złożonych na rozprawie przed Sądem świadkowie P. C. , A. Z. i K. S. przyznali iż nie wdzieli przebiegu całego tego zdarzenia i nie są w stanie go dokładnie opisać . Ponadto ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w postaci protokołu przesłuchania świadka M. O. w sprawie (...) (k. 305-306) wynika iż na miejscu zdarzenia nie było świadka M. O. co podważa prawdziwość zeznań świadków Ł. G. , K. S. i Ł. K. (2) w tym zakresie .

Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość zeznań świadków P. C. , P. R. , A. Z. , M. O. , Ł. G. , Ł. K. (1) , M. C. i K. S. w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary .

Sąd dał pełną wiarę opinii sądowo psychiatrycznej sporządzonej przez biegłych lekarzy psychiatrów w dniu 27 września 2018 r. (k. 346-348) jako jasnej , dokładnej i fachowej. Z opinii sądowo psychiatrycznej sporządzonej przez biegłych lekarzy psychiatrów w dniu 27 września 2018 r. wynika iż u Z. K. (1) nie stwierdzono choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego. Rozpoznano u niego używanie szkodliwe alkoholu i amfetaminy . Ten stan psychiczny oskarżonego Z. K. (1) odnośnie zarzucanych mu czynów nie znosił ani nie ograniczał jego zdolności rozpoznawania znaczenia czynów i zdolności pokierowania swoim postępowaniem. Aktualny stan zdrowia psychicznego oskarżonego pozwala na jego udział w czynnościach procesowych (poczytalność nie budzi wątpliwości) oraz na samodzielną i rozsądną obronę .

Sąd dał pełną wiarę opinii sądowo psychiatrycznej sporządzonej przez biegłą psycholog T. C. uczestniczącą w przesłuchaniu świadka M. O. z dnia 07 czerwca 2018 r. (k. 317-318) jako jasnej , dokładnej i fachowej. Z opinii biegłej T. C. uczestniczącej w przesłuchaniu świadka M. O. (świadek jest osoba chora na schizofrenie) wynika iż świadek wykazuje się prawidłowymi zdolnościami dokonywania i odtwarzania spostrzeżeń . Z dużym prawdopodobieństwem wykazał się skłonnością do konfabulacji składając zeznania w trakcie rozprawy (k. 317- 320) .

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów , albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych , nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie , a zatem nie mających logicznego powodu , by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach . Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia .

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Przepis art. 223 § 1 k.k. stanowi iż karze podlega , kto, działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą lub używając broni palnej, noża lub innego podobnie niebezpiecznego przedmiotu albo środka obezwładniającego, dopuszcza się czynnej napaści na funkcjonariusza publicznego lub osobę do pomocy mu przybraną podczas lub w związku z pełnieniem obowiązków służbowych. Przedmiotem ochrony przepisu art. 223 § 1 k.k. są życie i zdrowie funkcjonariusza lub osoby przybranej (jako uboczny przedmiot ochrony), a w pierwszej kolejności prawidłowość prowadzonych przez niego czynności, a także powaga urzędu . Czynność wykonawcza polega na czynnej napaści. Pojęcie to oznacza gwałtowne działanie (nigdy zaniechanie), polegające co najmniej na naruszeniu nietykalności cielesnej. Najistotniejszym elementem odróżniającym czynną napaść od naruszenia nietykalności cielesnej jest działanie w celu spowodowania u pokrzywdzonego fizycznej krzywdy Nie jest konieczne, by wspomniana wyżej fizyczna krzywda została funkcjonariuszowi lub osobie przybranej faktycznie wyrządzona. Czynna napaść jest bowiem przestępstwem bezskutkowym. Wystarczy, jeżeli ma miejsce fizyczne targnięcie się na funkcjonariusza lub osobę przybraną, nawet bez wywołania jakiegokolwiek skutku . Konieczne jest, aby sprawca działał wspólnie i w porozumieniu z inną (co najmniej jedną) osobą bądź aby sprawca użył broni palnej, noża lub innego podobnie niebezpiecznego przedmiotu albo środka obezwładniającego. Wystarczy spełnienie choćby jednego z tych warunków. Użycie broni palnej, noża lub innego podobnie niebezpiecznego przedmiotu albo środka obezwładniającego jest pojęciem węższym od posługiwania się nimi. Sprawca powinien wykorzystać dany przedmiot zgodnie z jego przeznaczeniem (wyrok SA w Katowicach z dnia 28 czerwca 2001 r., II AKa 249/01, Prok. i Pr.-wkł. 2001, nr 5, poz. 14; Górniok (w:) Wąsek II, s. 23).Sprawcą przestępstwa może być każdy (przestępstwo powszechne). (za Marek Kulik Komentarz do art. 223 kodeksu karnego).

Natomiast przepis art. 64 § 1 k.k. stanowi iż jeżeli sprawca skazany za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności popełnia w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które był już skazany, sąd może wymierzyć karę przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę. W ujęciu art. 64 § 1 k.k. recydywa szczególna w typie podstawowym zachodzi, gdy sprawca, skazany za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności, w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary, umyślnie popełnia przestępstwo podobne do tego, za które był już skazany. Treść tego przepisu nie pozostawia żadnej wątpliwości, że podstawą zakwalifikowania czynu jako popełnionego w warunkach recydywy szczególnej nie może być skazanie za przestępstwo nieumyślne, ale może to być przestępstwo z winy kombinowanej umyślno-nieumyślnej, w którym czyn zabroniony popełniony jest umyślnie a nieumyślność dotyczy jedynie jego następstwa (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 listopada 2002 r., V KKN 404/01, Orz. Prok. i Pr. 2003, nr 3).

W powyższej sprawie oskarżony Z. K. (1) wypełnił wszystkie znamiona czynu zabronionego z art. 223 § 1 k.k. w zw. z art. 64§ 1 k.k. opisanego w pkt. 1 zarzutów aktu oskarżenia , albowiem w dniu 24 września 2017 roku w L. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z nieustalona osobą dokonał czynnej napaści na funkcjonariuszy Policji mł. asp. Ł. D. i sierż. szt. P. S. w ten sposób, że rzucał w nich szklanymi butelkami podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych. Oskarżony Z. K. (1) obejmował swoją świadomością, iż jego działanie skierowane jest przeciwko funkcjonariuszom publicznym jakim są policjanci zgodnie z treścią art. 115 § 13 pkt. 7 k.k. oraz że ma ono związek z pełnieniem przez funkcjonariuszy obowiązków służbowych . Należy wskazać iż oskarżony Z. K. (1) wbrew swoim twierdzeniom doskonale wiedział iż zaatakowane przez niego i działającego z nim wspólnie i w porozumieniu nieustalonego mężczyznę szklanymi butelkami osoby to funkcjonariusze Policji. Fakt ten wynika wprost z zeznań świadków Ł. D. (k. 8-9, k. 31 i k. 241-243), P. S. (k. 13 - 14, k. 40 i k. 242-244) oraz częściowo z pierwszych wyjaśnień oskarżonego złożonych w postępowaniu przygotowawczym (k. 50-51). Działanie oskarżonego Z. K. (1) polegało dopuszczeniu się przy użyciu szklanych butelki wspólnie i z porozumieniu z nieustaloną osoba czynnej napaści na funkcjonariuszy Policji mł. asp. Ł. D. i sierż. szt. P. S.. Oskarżony Z. K. (1) działając wspólni i w porozumieniu z nieustalona osoba rzucał funkcjonariuszy Policji mł. asp. Ł. D. i sierż. szt. P. S. szklanymi butelkami . Butelki rzucone przez oskarżonego Z. K. (1) trafiły mł. asp. Ł. D. w górną część lewego uda i w kolano (k. 33-35) . Natomiast następne butelki rzucone przez oskarżonego Z. K. (1) i działającego z nim wspólne i w porozumieniu nieustalonego mężczyznę

trafiły mł. asp. Ł. D. w okolicie łopatki , a sierż. szt. P. S. trzy razy w nogę (k. 42-45) . Fakt ten wynik wprost z zeznań świadków : Ł. D. (k. 8-9 , k. 31 i k. 241-243) , P. S. (k. 13 - 14 , k. 40 i k. 242-244) oraz pośrednio z zeznań świadka M. K. (k. 87 i k. 243) i dokumentów w postaci protokołu oględzin miejsca (k. 6-7 i k. 72-73) i protokołu oględzin osoby wraz z dokumentacją fotograficzną (k. 33-35 i k. 42-45) .

Wyrokiem łącznym z dnia 10 lipca 2012 r. sygn. akt. II K 414/12 Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny wymierzył oskarżonemu Z. K. (1) karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności za czyny z art. 222 § 1 k.k. w zb. z art. 224 § 1 i 3 k.k. , z art. 190 § 1 k.k. , z art. 226 § 1 k.k. i inne (k. 159-160) . Oskarżony Z. K. (1) karę pozbawienia wolności orzeczoną tym wyrokiem odbył 23 w okresie od 19.04.2008 r. do 12.05.2008 r. i w okresie od 16.04.2013 r. do 19.09.2016 r. (k. 161-162) . Oskarżony Z. K. (1) był więc skazany za przestępstwa umyślne między innymi z art. 222 § 1 k.k. w zb. z art. 224 § 1 i 3 k.k. i z art. 226 § 1 k.k. na kary pozbawienia wolności i popełnił w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary umyślne przestępstwo z art. 223 § 1 k.k. - podobne do przestępstw za które był skazany.

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy , jak i wina oskarżonego Z. K. (1) co do popełnienia przez niego czynu z art. 223 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. opisanego w pkt. 1 zarzutów aktu oskarżenia nie budzą wątpliwości.

Przepis art. 190 § 1 k.k. stanowi iż, karze podlega kto grozi innej osobie popełnieniem przestępstwa na jej szkodę lub szkodę osoby najbliższej, jeżeli groźba wzbudza w zagrożonym uzasadnioną obawę, że będzie spełniona. Przedmiotem ochrony w określeniu typu czynu zabronionego z art. 190 § 1 k.k. jest wolność człowieka przed obawą popełnienia przestępstwa na jego szkodę lub szkodę osoby mu najbliższej. W przepisie tym chronione jest więc poczucie bezpieczeństwa jednostki. Przestępstwo określone w art. 190 § 1 k.k. może być popełnione przez każdego, ma więc charakter powszechny. Zachowanie realizujące znamiona przestępstwa określonego w art. 190 § 1 k.k. polega na groźeniu innej osobie popełnieniem przestępstwa na jej szkodę lub szkodę osoby jej najbliższej. Groźba jest oddziaływaniem na psychikę drugiej osoby przez przedstawienie zagrożonemu zła, które go spotka ze strony groźącego albo innej osoby, na której zachowanie groźący ma wpływ. Najczęściej zło to ma spotkać zagrożonego w wypadku niepoddania się woli groźącego. Możliwa jest jednak groźba, której celem nie jest podporządkowanie woli zagrożonego woli sprawcy, lecz jedynie wywołanie u sprawcy stanu obawy przed spełnieniem groźby . Treścią groźby musi być zapowiedź popełnienia przestępstwa, a więc czynu bezprawnego i karalnego. Nie jest więc groźbą karalną stwierdzenie, że w obronie swojego prawa użyje się wobec innej osoby wszystkich koniecznych do obrony środków. Groźba może być wyrażona za pomocą wszystkich środków, mogących przekazać do świadomości odbiorcy jej treść. Zapowiedź popełnienia przestępstwa może więc być dokonana ustnie, na piśmie, ale także za pomocą gestu czy też innego zachowania (np. wyjęcia niebezpiecznego narzędzia i pokazania, jaki zostanie zrobiony z niego użytek). Nie jest konieczne, aby groźący miał w rzeczywistości zamiar zrealizowania groźby. Wystarczy, że treść groźby zostaje przekazana zagrożonemu. Jest to bowiem przestępstwo przeciwko wolności, a nie przeciwko dobrom, które narusza przestępstwo będące treścią groźby .

Przestępstwo określone w art. 190 § 1 k.k. należy do kategorii przestępstw materialnych. Do dokonania tego przestępstwa konieczne jest wystąpienie skutku w postaci wzbudzenia w zagrożonym uzasadnionej obawy, że groźba będzie spełniona. Groźba musi więc, aby przestępstwo mogło być dokonane, dotrzeć do pokrzywdzonego i wywołać u niego określony stan psychiczny. Skutkiem, który stanowi znamię czynu zabronionego, określonego w art. 190 § 1 k.k. , jest zmiana w sferze psychicznej sprawcy, wywołana groźbą. Pokrzywdzony musi więc potraktować groźbę poważnie i uważać jej spełnienie za prawdopodobne. Nie jest wymagane natomiast obiektywne niebezpieczeństwo realizacji groźby. Subiektywna obawa pokrzywdzonego i jego przekonanie o prawdopodobieństwie realizacji groźby muszą być uzasadnione, tzn. że zarówno okoliczności, w jakich groźba została wyrażona, jak i osoba groźącego robią wrażenie na obiektywnym, normalnie wrażliwym obserwatorem, iż groźba wyrażona została na serio i daje podstawy do uzasadnionej obawy.

Dla bytu przestępstwa z art. 190 § 1 k.k. wystarczy wykazać, iż groźba subiektywnie (w odbiorze zagrożonego) wywołała obawę spełnienia i zweryfikować to obiektywnie (przez sąd), czy zagrożony istotnie mógł w danych okolicznościach w ten sposób groźbę odebrać (tak Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 4 lipca 2002 r. II AKa 163/2002, KZS 2002, z. 7-8, poz. 44). Dla bytu przestępstwa z art. 190 § 1 k.k. nie ma znaczenia, czy jego sprawca chce w przyszłości

zrealizować groźby, ale czy urzeczywistnia zamiar wywołania obawy (u osób pokrzywdzonych) spełnienia gróźb (tak Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 23 lutego 2006 r., III KK 262/05, LEX nr 180801) . Przepięstwo okrešlone w art. 190 § 1 k.k. moze być popełnione tylko umyšlnie. Sprawca musi chcieć wywołać u drugiej osoby obawę, że on albo osoba będąca pod jego wpływem popełni przestępstwo na szkodę pokrzywdzonego lub osoby mu najbliższej.

W powyższej sprawie niewątpliwym jest iż swoim zachowaniem oskarżony Z. K. (1) wypełnił znamiona zarzucanego mu czynu z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. opisanego w pkt. 2 i 3 zarzutów . Oskarżony Z. K. (2) w dniu 24 września 2017 roku w L. woj. (...) groził mł. asp. Ł. D. i sierż. szt. P. S. popełnieniem przestępstwa poprzez pozbawienie go życia i zdrowia. Wypowiadane przez oskarżonego Z. K. (1) groźby pozbawieniem życia i zdrowia wzbudziły w pokrzywdzonych Ł. D. i P. S. uzasadnioną obawę że zostaną spełnione . Oskarżony Z. K. (1) podczas przedmiotowego zdarzenia co najmniej dwukrotnie krzyczał do pokrzywdzonych Ł. D. i P. S. „dawaj idziemy z k... zajebimy ich”. Niewątpliwym jest że wyżej wskazane groźby pozbawienia życia i zdrowia wypowiedane przez oskarżonego Z. K. (1) kierowane personalnie wobec pokrzywdzonych Ł. D. i P. S. . Podczas tego zdarzenia oskarżony Z. K. (1) zachowywał się agresywnie wobec pokrzywdzonych rzucając w nich szklanymi butelkami . Fakt ten wynika wprost z zeznań świadków : Ł. D. (k. 8-9 , k. 31 i k. 241-243) , P. S. (k. 13 - 14 , k. 40 i k. 242-244) oraz pośrednio z zeznań świadka M. K. (k. 87 i k. 243) i dokumentów w postaci protokołu oględzin miejsca (k. 6-7 i k. 72-73) oraz protokołu oględzin osoby wraz z dokumentacją fotograficzną (k. 33-35 i k. 42- 45) . Należy wskazać iż subiektywna obawa pokrzywdzonego i jego przekonanie o prawdopodobieństwie realizacji groźby muszą być uzasadnione, tzn. że zarówno okoliczności, w jakich groźba została wyrażona, jak i osoba grożącego robią wrażenie na obiektywnym, normalnie wrażliwym obserwatorze, iż groźba wyrażona została na serio i daje podstawy do uzasadnionej obawy. W powyższej sprawie mając na względzie wyżej wskazane okoliczności ta przesłanka została niewątpliwie spełniona . Ł. D. i P. S. wobec agresywnego zachowania oskarżonego Z. K. (1) mogli obawiać się wypowiedianych wobec nich przez oskarżonego gróźb pozbawienia życia i zdrowia. Fakt ten wynika wprost z zeznań świadków Ł. D. (k. 8-9 , k. 31 i k. 241-243) i P. S. (k. 13 - 14 , k. 40 i k. 242-244) .

Wyrokiem łącznym z dnia 10 lipca 2012 r. sygn. akt. II K 414/12 Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny wymierzył oskarżonemu Z. K. (1) karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności za czyny z art. 222 § 1 k.k. w zb. z art. 224 § 1 i 3 k.k. , z art. 190 § 1 k.k. , z art. 226 § 1 k.k. i inne (k. 159-160) . Oskarżony Z. K. (1) karę pozbawienia wolności orzeczoną tym wyrokiem odbył 23 w okresie od 19.04.2008 r. do 12.05.2008 r. i w okresie od 16.04.2013 r. do 19.09.2016 r. (k. 161-162) . Oskarżony Z. K. (1) był więc skazany za przestępstwa umyšlne między innymi z art. 190 § 1 k.k. na kary pozbawienia wolności i popełnił w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary umyšlne przestępstwo z art. 223 § 1 k.k. - podobne do przestępstw za które był skazany.

Z tych wyżej wskazanych względów zarówno okoliczności sprawy , jak i wina oskarżonego Z. K. (1) odnośnie popełnienia przez niego zarzucanego mu czynu z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. opisanego w pkt. 2 i 3 zarzutów nie budzą wątpliwości.

Wymierzając oskarżonemu Z. K. (1) karę Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jaki i łagodzące.

Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu przejawiający się charakterze naruszonego przez oskarżonego dobra oraz okoliczności działania oskarżonego. Oskarżony Z. K. (1) naruszył bowiem dobro chronione prawem jakim jest prawidłowa i niezakłócona działalność organów państwowych i samorządu terytorialnego i ich funkcjonariuszy oraz dobro chronione prawem jakim jest wolność człowieka przed obawą popełnienia przestępstwa na jego szkodę lub szkodę osoby mu najbliższej. Ponadto Sąd za okoliczność obciążającą wobec oskarżonego Z. K. (1) uznał fakt iż był on już wielokrotnie karany i odpowiadał w warunkach art. 64 § 1 k.k. (k. 159-160 , k. 161-162 i k. 354-355) .

W powyższej sprawie Sąd nie stwierdził istnienia wobec oskarżonego Z. K. (1) żadnych okoliczności łagodzących .

Orzekając o karze Sąd wymierzył oskarżonemu Z. K. (1) : za czyn opisany w pkt. 1 zarzutów stanowiący przestępstwo z art. 223 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na podstawie art. 223 § 1 k.k. w karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn opisany w pkt. 2 zarzutów stanowiący przestępstwo z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na podstawie art.

190 § 1 k.k. karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyn opisany w pkt. 3 zarzutów stanowiący przestępstwo z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na podstawie art. 190 § 1 k.k. karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego Z. K. (1) karę łączną biorąc za podstawę kary pozbawienia wolności orzeczone w punkcie 1, 2 i 3 wyroku i wymierzył oskarżonemu Z. K. (1) karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

Orzeczona wobec oskarżonego Z. K. (1) kara łączna 2 lat pozbawienia wolności spełnia bowiem wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiada stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Winna spełnić wobec oskarżonego Z. K. (1) funkcję wychowawczą i powstrzymać go w przyszłości od popełnienia podobnych czynów. Należy podnieść iż oskarżony Z. K. (1) był już wielokrotnie karany i odpowiadał w warunkach art. 64 § 1 k.k. (k 159-160 , k. 161-162 i k. 354-355) co miało wpływ na wymiar kary pozbawienia wolności . Dlatego tylko bezwzględna i surowa kara pozbawienia wolności może skłonić oskarżonego do refleksji nad swoim zachowaniem i powstrzymać go od popełnienia w przyszłości podobnych przestępstw. Kara ta winna spełnić przede wszystkim wobec oskarżonego Z. K. (1) funkcję represyjną .

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. Sąd na poczet orzeczonej w punkcie 4 wyroku łącznej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu Z. K. (1) okres tymczasowego aresztowania od dnia 25.09.2017 r. godz. 00:05 do dnia 19.12.2017 r. godz. 00:05.

Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. Sąd zasądził od Skarbu Państwa- Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz adwokata E. J. kwotę 929,88 zł (dziewięćset dwadzieścia dziewięć złotych osiemdziesiąt osiem groszy) tytułem nie opłaconej przez oskarżonego Z. K. (1) pomocy prawnej za obronę udzieloną z urzędu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i zwolnił oskarżonego Z. K. (1) w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąc pod uwagę fakt iż odbywa on obecnie karę pozbawienia wolności .

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.